ŠUMAVSKÝ LANDART

přírodní oltáře

magické - kreativní - propojené - živé

LUCIA PEC

GRADA®

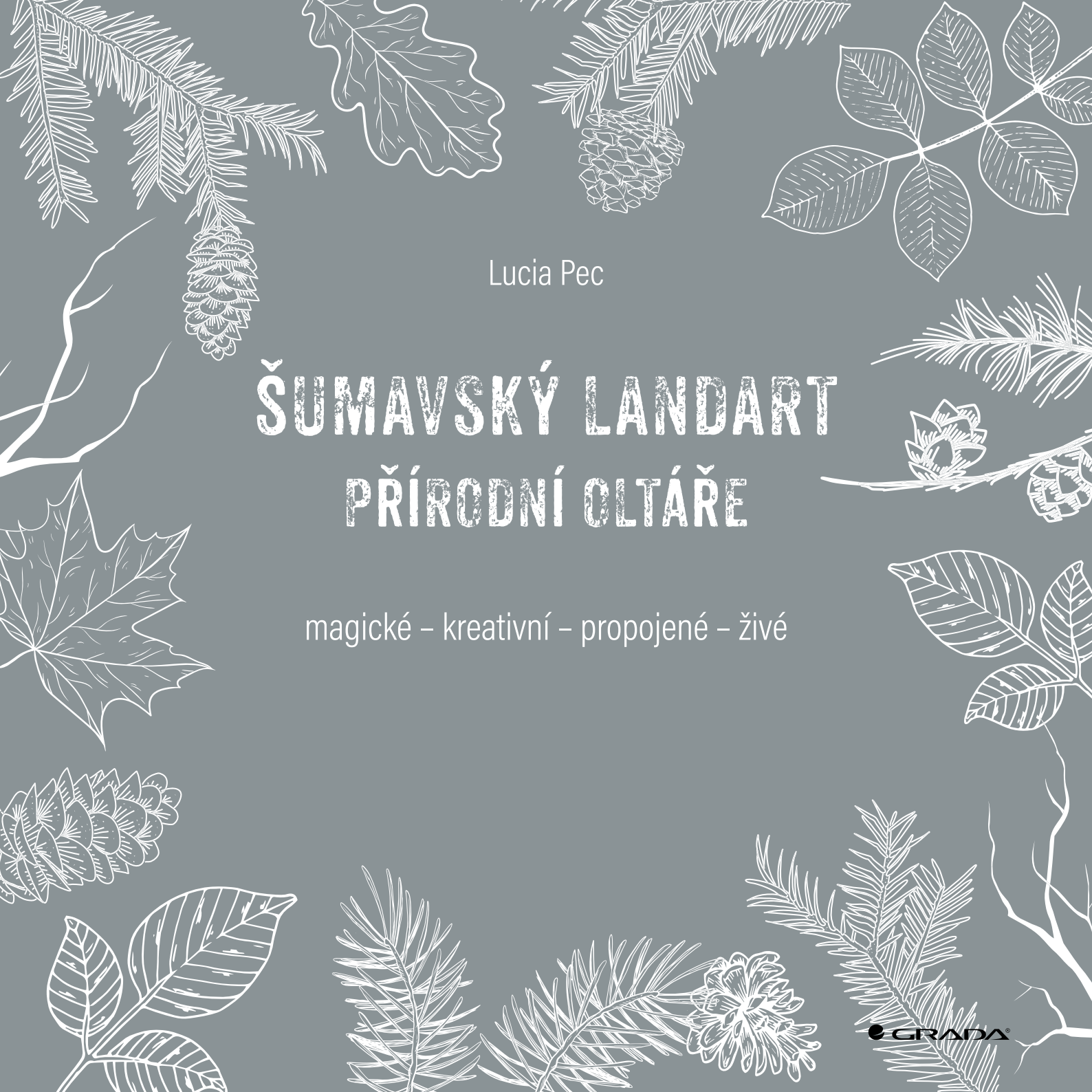

Lucia Pec

ŠUMAVSKÝ LANDART
PŘÍRODNÍ OLTÁŘE

magické – kreativní – propojené – živé

GRADA®

PŘEDMLUVA

„Vše v přírodě nás neustále zve k tomu, abychom byli těmi, kterými skutečně jsme."

Gretel Ehrlich

Bytí v přírodě a s přírodou je pro mě vždy zároveň hlubokým setkáním se sebou samou a s mými kořeny.
Venku se ztiším a prožívám přítomný okamžik – a vnímám sama sebe – jasnou, živou a se vším propojenou.
Cítím, že jsem nesená, a pokojně a s láskou se otevírám celé své jedinečné podstatě.
Jsme příroda – a příroda je naším domovem, domovem naší duše. V ní rozpoznáváme své posvátné a pravé bytí.

Svobodné a vědomé tvoření s přírodninami a přírodou jako takovou se znovu a znovu hluboce dotýká mého srdce.
Umožňuje mi hlouběji poznávat svou vlastní magickou přirozenost a přivádět ji znovu k životu.
Zázraky života i pomíjivosti jsou v přírodě všudypřítomné – posvátnost prostupuje vším bytím.
Můžeme zde pocítit, jak velkým darem je být naživu.

Landart je pro mě cestou radosti, lásky, poznání a vzpomínání – vyjádřením tvořivé síly a magie, která prostupuje vším. Když tvořím společně s přírodou a odevzdávám se jejímu tvůrčímu proudu, prožívám, že vše, co potřebuji, už dávno existuje – kolem mě i ve mně. Mohu vše jednoduše nechat plynout, svěřit se věčné proměně a spoluutvářet ji.

Příroda se odhaluje svým vlastním, univerzálním způsobem. Jsme součástí tohoto stvoření a jedno s tímto živým proudem. Když si to uvědomíme a vědomě pocítíme, můžeme pak cele vnímat její moudrost a zároveň ji rozpoznávat sami v sobě.

Mé výtvory se snaží otevřít srdce tomuto sebepoznání a jsou pozváním ke znovuobjevení našeho věčného spojení s přírodou a se sebou samými. K připomenutí toho, kým ve skutečnosti jsme, a k opuštění všeho, co už pro nás není pravdivé. V zázracích přírody – tvarech, barvách i rytmu střídajících se ročních období nalezneme moudrost, které naše srdce rozumí beze slov a která nás povede naší vlastní cestou.

Z celého srdce si přeji, aby se vás tato kniha dotkla, aby vás inspirovala, posílila a s láskou vám také připomněla, jak léčivé a nádherné je být tím, kým skutečně jste. Ať vás provází na cestě vedoucí k nalezení hlubších prožitků, vzájemného propojení, tvořivosti i objevení vnitřního světla v každém z vás.

Luci

STVOŘENÁ K TVOŘENÍ

Jsem dítětem Země, součástí přírody i celého vesmíru, kreativní bytost, nekonečně vděčná za to, že zde mohu být. Všechna tato díla vznikla na Šumavě. Miluji toulky přírodou a tvorbu prchavých uměleckých děl z přírodních materiálů.

Jestli se o mně chcete dozvědět více nebo se zúčastnit některého z mých workshopů landartu, stačí navštívit mé webové stránky, Instagram nebo Facebookový účet:

Web: www.mycreativenature.net
Instagram: @my.creative.nature
Facebook: www.facebook.com/mybeachart
Email: lucia.pec@gmx.de

Pokud vás má kniha a dílo nějakým způsobem osloví a dané téma se vás bude dotýkat, byla bych vám velice vděčná za online recenzi. Bude pro mě velmi cennou podporou. Velice vám děkuji, Luci.

POZVÁNÍ K VLASTNÍ TVORBĚ V PŘÍRODĚ

Jsme kreativním vesmírem v lidské podobě. Každý člověk je od přírody tvořivý, protože svou tvořivou sílu potřebujeme k vlastnímu bytí. Ať už vědomě, či nevědomě tvoříme v každém okamžiku svého života – dýcháme, trávíme, myslíme, cítíme, jednáme, mluvíme, dotýkáme se – tím utváříme svůj svět i svou realitu. Umění v jakékoli podobě je vyjádřením této magické tvořivé síly. Jako dětem nám intuitivní tvorba připadá zcela přirozená, ale postupně většinou ztrácíme spojení s touto vrozenou schopností a spolu s ní i důvěru ve vlastní tvořivou sílu, která vyživuje a formuje náš život. Kreativita je život – cesta, nikoli cíl – a je prostá jakéhokoli hodnocení. Je vyjádřením naší vnitřní přirozenosti. Ráda bych vás povzbudila, abyste ji v sobě znovu objevili. Každý tvůrčí proces je magickou cestou – hlubokým setkáním se sebou samými i s velkým celkem. Nebojte se vyrazit ven s otevřeným srdcem, důvěrou ve svou intuici a ochotou nechat se přírodou oslovit.

1. Vydejte se na cestu s otevřeným záměrem
Vydejte se ven – s taškou na přírodní materiály a vnitřním přesvědčením, že všechno je možné, ale že také nemusí vzniknout nic. Možná vytvoříte umělecké dílo, možná jen zažijete výjimečnou procházku. Buďte zvědaví a otevření.

2. Vědomé vnímání
Kráčejte pomalu. Pozorujte a dotýkejte se tvarů a vzorů a všímejte si i barev. Vnímejte vítr a naslouchejte zvukům. Nechte se oslovit – listem, šiškou, kamenem. Sbírejte přírodniny, ale vezměte si jen to, co už leží na zemi a co příroda sama uvolnila – upozorní vás na to sama. Dávejte také pozor, abyste nerušili zvířata či nepoškozovali rostliny.

3. Tvůrčí proud
Když ucítíte, že už jste nasbírali všeho dostatek, najděte si místo, které vás volá. Rozhlédněte se a pozdravte ho. A pak začněte tvořit. Důvěřujte své intuici – bez cíle a bez sebehodnocení. Položte první část, potom další. Možná vznikne vzor, mandala nebo něco zcela nového. Důvěřujte samotnému procesu. Vaše ruce, srdce i příroda tvoří společně. Zůstaňte otevření, a zatímco tvoříte, nechte se povznášet magickým tvořivým proudem.

4. Pozorování a poznání
Až budete mít dílo dokončené, ucítíte to. Dopřejte si čas a tiše je pozorujte.
Co vám vypráví? Co zrcadlí o vás, vaší cestě, vašich pocitech a vašem bytí?

5. Vděčnost a odevzdání
Pokud chcete, pořiďte několik fotografií nebo video díla. Poděkujte – sobě, přírodě, materiálům i místu. A potom nechte své dílo odejít. S důvěrou je předejte proměně. Pomine, ale bude znovu přijato do přirozeného věčného koloběhu Země.

Každý krok tohoto procesu je darem a pozváním k prožívání našeho života jako tvořivého bytí – propojeného, živého a posvátného.

PODĚKOVÁNÍ

S hlubokou vděčností a láskou k ŠUMAVĚ,
kouzelné krajině,
která mě živí a drží,
která mi bohatě žehná svými zázraky,
jimiž rozkvétá mé srdce.

JARO

NOVÝ ZAČÁTEK

Je svěží jarní den, polovina března. Příroda pomalu procitá, i když jsou ještě patrné stopy zimy.
Procházím se alejí lemující louky a dívám se po čemkoli, co mě má potkat. Tady veverky zanechaly skořápky vlašských ořechů, zde někdo uřízl mladé vrbové větve se žlutozelenými kočičkami a nechal je ležet na zemi. Mezi listím se choulí zetlelé větve porostlé žlutými lišejníky a u cesty leží dlouhé, nadýchané jehnědy stříbrného topolu.
Tolik krásných darů přírody! A již vytvářím svou jarní mandalu, paprsčitý kruh, pulzující centrum nových začátků.

Jaro je nezaměnitelné. Sluníčko a světlo se vracejí, pupeny raší, barvy se probouzejí, ze země vyrůstají čerstvé zelené klíčky. Je to tichý, ale silný impulz života po dlouhém období chladných a temných dní. Po studené zimě se v nás probouzí nový život. Jehnědy stříbřitého topolu se lesknou ve slunečních paprscích a vzbuzují naději.
Skořápky vlašských ořechů dlouho chránily jádro uvnitř. I naše myšlenky a sny – úrodné a zralé – jsou nyní připravené se rozevřít a zcela se odhalit.

O použitých přírodninách:
Topol bílý (*Populus alba*) je robustní vysoký strom s výrazně bílými spodními stranami listů.
Dlouhé, purpurově červené samčí jehnědy obsahují pyl, který vítr rychle rozptýlí.
Ořešák královský (*Juglans regia*) se do našich oblastí rozšířil z oblasti Kavkazu a íránské vysočiny, kde provází člověka již po tisíciletí. Jeho plody – vlašské ořechy – jsou nejen velice chutné a výživné, ale mají i silné léčivé účinky.

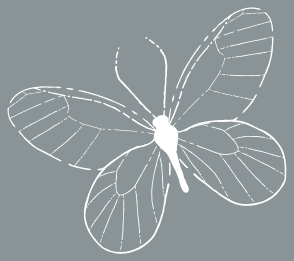

Obrázek: různé jehnědy a větvičky poskládané s lišejníky a skořápky vlašských ořechů

EXTÁZE

Je už skutečné jaro, zima viditelně ustupuje. Při své procházce zhluboka dýchám svěží jarní vzduch.
Divoký vítr sfoukl k zemi barevné jehnědy olše. Nechávám se vést jejich tvarem, barvami a energií – a pod rukama mi vzniká dynamický vířivý pohyb. Vše v tomto okamžiku je v pohybu. Sluneční světlo dopadající na jehnědy, jarní vzduch i já. Každý atom je součástí tohoto tance.
Kdy jste se naposledy odevzdali extatickému pohybu života – bez zábran, bez kontroly – a stali se součástí takového divokého tance?

Všechno ve vesmíru je neustále v pohybu. Země se otáčí kolem Slunce rychlostí 30 kilometrů za sekundu, naše těla se skládají z atomů, v nichž kolem jejich jader obrovskou rychlostí v řádu tisíců kilometrů za sekundu obíhají elektrony. Jsme hmotou a energií v neustálém pohybu. Extáze znamená vystoupit sami ze sebe, opustit obvyklé vnímání a vstoupit do stavu odevzdání se, svobody, divoké radosti nebo hlubokého spojení. Může vzniknout spontánně – v tanci, hudbě, přírodě, lásce – nebo být vědomě vyvolaná meditací, hlubokým dýcháním, zpěvem a kreativní tvorbou.
Tyto okamžiky jsou mocné – léčivé, osvobozující a životadárné. Jsou připomínkou, že je v nás čistý život.
Není nutné se jich stále držet, ale je dobré se jim občas otevřít.

O použitých přírodninách:
Olši (*Alnus sp.*), jejíž kořeny odolávají záplavám, se daří na březích řek a v lužních lesích. Samčí jehnědy jsou první předzvěstí jara. Obsahují v sobě miliony pylových zrnek. Vítr je rozfoukává do dálky, kde opylují samičí květy. Semena z malých, černých, dřevnatých šištiček poskytují potravu zpěvným ptákům, např. čížkům a stehlíkům.

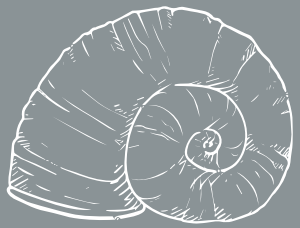

Obrázek: poskládané samčí jehnědy a samičí šištice olše

HODNOCENÍ

Nacházím úlomky kůry z pokácených smrků, které byly napadené lýkožroutem smrkovým (kůrovcem).
Kůra má v sobě nádherné vzory – jsou to požerové chodbičky larev kůrovce. Chci nechat vyniknout jejich kráse.
Doprostřed z kůry vytvořeného obrazce pokládám jemné smrkové samčí květy.
Co se nám jeví jako zkáza či nepřítel, bývá při bližším pohledu součástí širšího přirozeného kontextu.
Neexistuje pouze jednoduché černobílé rozdělení na „dobré" a „špatné".
Co kdybychom svět méně soudili a přistupovali k němu s větší otevřeností?

Máme tendenci dělat rychlé úsudky – toto je škůdce, to je katastrofa či hrozba. Ale mnohé z toho je pouze zpětnou vazbou ekosystému – a často i odrazem našich vlastních činů. Lýkožrout smrkový je přirozenou součástí přírody. Pouze smrkové monokultury vysazené lidmi podporují jeho přemnožení a činí z něj problém pro lesní hospodářství. V nedotčených smíšených lesích, jež jsme z velké části vykáceli, byl lýkožrout součástí stabilní rovnováhy. Můžeme ho potírat, bojovat proti němu a kácet napadené stromy, anebo se můžeme zastavit a pokusit se to pochopit. Nemusíme hned bojovat proti všemu, co způsobuje rozklad – občas stačí jen se z toho umět poučit. Ukvapené úsudky a hodnocení v mezilidských vztazích nám někdy brání hlouběji přemýšlet o svém vlastním chování.

O použitých přírodninách:
Lýkožrout smrkový (*Ips typographus*) klade svá vajíčka do lýka smrků (*Picea abies*). Larvy se živí cévní tkání, vytvářejí pod kůrou chodbičky, a tím přerušují transport vody a živin ve stromu. V případě hromadného napadení kůrovcem – zejména v oslabených smrkových lesích – může v důsledku toho mnoho stromů uhynout. Naproti tomu v přirozených smíšených lesích podobné nebezpečí zdaleka tolik nehrozí.

Obrázek: sestavené kousky smrkové kůry s chodbičkami od lýkovce smrkového

ZRANĚNÍ

Ať už jsou naše rány jakkoliv bolestivé, mohou nás obohatit a zprostředkovat nám nová poznání.
Starý javor je poraněný a dutý – a přesto žije dál. Našel si cestu, jak přežít i s jizvou.
Dílo ze suchých stonků kopřivy znázorňuje starou ránu v javoru jako portál či bránu k moudrosti.
Zranění může přinést i duševní růst.
Posunulo vás už někdy nějaké zranění někam dál?

Během života se nevyhneme mnoha duševním ani fyzickým zraněním, ale většinou je možné se z nich uzdravit, anebo alespoň přežít. Důkazem toho jsou vykotlané stromy. Zde se v poraněné dutině javoru uchytil jeřáb.
Zlaté stonky kopřivy naznačují sílu života, jež čeká na druhé straně rány.
Mladý jeřáb již zde opět svobodně vyrůstá do světla... Ukazuje nám, že i z bolesti může vzniknout nový život.
Projít branou zranění bolí, je třeba odvahy a na chvíli můžeme i ztratit orientaci, ale pokud se mu v klidu otevřeme, najdeme na druhé straně nečekané dary. Chovejme se ke svým ranám laskavě. Přinášejí poznání.

O použitých přírodninách:
Javor klen (*Acer pseudoplatanus*) se dožívá až 600 let a dokáže vzdorovat i silným mrazům.
Kdysi byl hodně rozšířený, ale dnes už jeho výskyt není tak častý. Zde na Šumavě však ještě najdeme impozantní staré exempláře tohoto stromu.
Kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*) je důležitou hostitelskou rostlinou. Vyhledává ji bezpočet housenek, před nimiž se chrání žahavými chloupky. Rostlina obsahuje četné bílkoviny, minerály a vitamíny, které jsou našemu zdraví prospěšné.

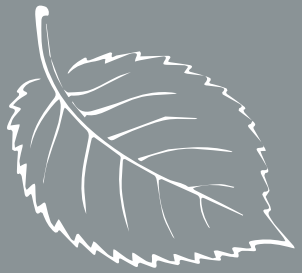

Obrázek: suché stonky kopřivy, zasazené v dutém kmeni javoru klenu

VETKÁNI DO SÍTĚ ŽIVOTA

Na jaře nacházím pod lískovými keři nadýchané spadané jehnědy – měkce žluté, křehké a pokryté jemným pylem.
Na zemi je velmi pečlivě splétám do živoucí sítě, plné pohybu a spojení.
Přitom si uvědomuji, že i já pocházím ze sítě staré, jako je sám vesmír.
Uvědomujete si, že i vy splétáte síť, která vás navždy spojuje se všemi ostatními, se Zemí a s životem?

Neexistujeme odděleně, jsme součástí rozsáhlého síťoví – podivuhodného pletiva, jež se rozpíná napříč nesčetnými generacemi, životními prostory, epochami i bytostmi.
Každá myšlenka, pocit i činnost jsou jemným vlákénkem v obrovské tapiserii života.
Když se pozorně podíváme, můžeme tato nesčetná propojení rozpoznat všude – v našem sociálním prostředí, přírodě i našem těle, které je v neustálém dialogu se svým okolím. Najednou cítíme, že tu nejsme sami.
Tato prastará tkanina života je zároveň oporou, pamětí i zdrojem energie. Žije z rozmanitosti vzájemného spoluutváření a zve nás, abychom vědomě tkali – s všímavostí, láskou a kreativitou. Jsme tkající i tkaní zároveň, vetkáni do velké sítě života.

O použitých přírodninách:
Líska (*Corylus*) vykvétá již v lednu či v únoru. Samčí jehnědy rozprašují životodárný pyl, zatímco samičí květy jsou spíš nenápadné a drobné, s červeně zbarvenými nitkovitými bliznami. Jejich pyl je důležitým zdrojem živin divokých včel, čmeláků a jiného hmyzu. V průběhu roku dozrávají z opylených květů lískové oříšky – vítaná potrava veverek, myší, sojek i drobných živočichů. Občas jsou vítaným zpestřením i v naší kuchyni.

Obrázek: jehnědy – poskládané samčí květy lísky

ZANECHÁVÁNÍ STOP

Procházím se podél břehu Lipenské přehrady a nacházím rozházené větvičky a opodál starou lahev. Teď už potřebuji jen trochu suchého písku, který najdu v místě, kde začíná pobřežní vegetace. Naberu ho do lahve a pak opatrně vysypu do kruhu kolem vzoru, složeného z větviček, který jsem vytvořila na mokrém písku u břehu. Když pak odstraním větvičky, vznikne jakýsi střed, z něhož vše pramení. Suchým pískem sypaným z lahve ještě vytvořím klikaté čáry sahající až do vody a dílo je hotové. Všechno zůstane viditelné pouze krátce, jen množství vody v písku rozhoduje, jak dlouho zde obrazec vydrží.
Jaké stopy chcete zanechat – ve světě, v srdcích ostatních a svém vlastním životě?

Když voda ustupuje, zanechává v písku vzory, které vznikají pohybem vody, usazováním sedimentů a působením kapilárních sil. Tyto přirozené tvary často připomínají říční koryta nebo žíly – jsou zrcadlem sítí, které prostupují veškerým životem. Když se voda vrátí, tyto vzory opět mizí, stejně jako jemná chapadla mého výtvoru. Podobně je tomu i s mnoha liniemi našich životů – na okamžik se stanou viditelnými, aby je pak překryly nové pohyby a proudy. Podstata však zůstává – stopy všech zkušeností v nás přetrvávají, i když už dávno pominuly.

O použitých přírodninách:
Písek je směs drobných kamínků. Jeho hustota závisí na vlhkosti.
Suchý písek je sypký, mokrý je těžší a lépe drží tvar – voda vytváří mezi zrnky písku neviditelný most.
Vodní nádrž Lipno, jedna z největších v České republice, vznikla v 50. letech 20. století regulací řeky Vltavy. Stala se tak nejen důležitým zdrojem elektrické energie, ale pro velkou oblast Šumavy i nezastupitelným vodním ekosystémem, na němž jsou závislé četné živočišné a rostlinné druhy, žijící ve vodě i na břehu.

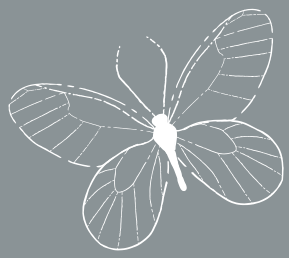

Obrázek: obrazec ze suchého a mokrého písku na břehu Vltavské přehrady

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Šumavský landart**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.